Pioners d'una revolució democràtica

written by Santiago Vilanova | 22 de novembre de 2017

En el pròleg que el president Puigdemont ha tingut l'amabilitat d'escriure en el meu darrer assaig *Salvem els nostres volcans. Crònica periodística i ecologista de la defensa de la zona volcànica de la Garrotxa,* es diu: "Quan algú pretén negar l'exercici democràtic al vot apel·lant només a "l'imperi de la Llei", ha de ser conscient, per exemple, que quaranta anys enrere la llei emparava l'espoli i la destrucció del que avui tots coincidim a considerar el nostre patrimoni natural, paisatge entranyable i, alhora, font de riquesa sostenible".

Aquesta reflexió del nostre president augura l'èxit de l'economia verda i honora la tasca del moviment ecologista català els anys 70 i 80. Dones i homes que varen lluitar en diferents fronts per protegir el territori dels grans especuladors; un territori avui intervingut i del qual correm el risc de perdre'n la gestió dels recursos a mans d'uns polítics que serveixen els interessos de l'Ibex 35. La majoria d'aquests lobbies empresarials han aplaudit l'aplicació del 155 i han traslladat el domicili fiscal fora de Catalunya estimulats per un decret real. En l'escenari d'una Catalunya lliure veurem de quina manera els domestiquem.

PP, PSOE i Ciudadanos, i també la partitocràcia de la UE, que han menystingut el procés, no volen entendre, per pròpia supervivència, que el que està succeint a Catalunya és una mobilització pionera en la forma d'entendre la democràcia participativa; una reivindicació per aconseguir noves estructures polítiques i de governança que superin les dels Estats-Nació centralistes, autoritaris i paternalistes. El procés és en realitat una revolució social transversal que vol un futur millor i que veu com es perden els drets conquerits i

la qualitat de vida dels electors. El que avui està sota sospita de “l’imperi de la Llei” dintre de quaranta anys es veurà com la llavor de l’Europa dels pobles. Que no ens angoixin les repressions actuals i que no se’ns bloquegi l’horitzó. Som el ferment de llibertats futures.

El president Puigdemont, en impulsar “Junts per Catalunya” interpreta políticament aquesta aspiració de canvi social, polític i ecològic que està destinat a triomfar si volem sortir de l’atzucac i hauria d’influir a la resta de catalans no independentistes. Qui no vol viure en un país amb més qualitat de vida que la que ens promet l’autonomia tal com l’hem experimentada?

Si no ha estat possible en diàleg amb l’Estat espanyol és precisament perquè no es tracta de negociar un nou finançament o unes determinades infraestructures, sinó de donar sortida a aquesta revolució democràtica esclavitzada per una Constitució obsoleta.

“L’imperi de la Llei”, que s’ha imposat irracionalment com un fantasma del passat sobre les nostres vides, és la imatge reaccionària d’un Estat espanyol decadent, com ho és el projecte europeu. Catalunya vol ser ferment d’una nova Europa, ecològica i social, que ha de reformar radicalment el model de desenvolupament si vol frenar els greus efectes que tindrà el canvi climàtic sobre l’economia productiva i la salut de la població. O Catalunya (i Europa) reacciona o recaurem en un estat ignominiós que governaran els hereus polítics dels mandataris de l’Ibex 35. Una majoria del poble català no haurà posat tant de coratge i sacrifici per acabar patint una involució política i social d’aquestes característiques. La revolució social ha vingut per quedar-se i projectar-se democràticament per conquerir un futur millor. I el 21-D ho ratificarem esperançats amb el nostre vot.